

Zdravica jubilantke PhDr. Ingrid Kostovskej

Greetings to Dr. Ingrid Kostovská celebrating a personal jubilee

Zuzana Beňušková

Kontakt / Contact

prof. PhDr. Zuzana Beňušková, CSc. Ústav etnológie a sociálnej antropológie SAV,
Klemensova 19, 813 64 Bratislava 1, Slovenská republika,
e-mail: zuzana.benuskova@savba.sk

ORCID <https://orcid.org/0000-0002-3727-5812>

Ako citovať / How to cite

Beňušková, Z. (2022). Zdravica jubilantke PhDr. Ingrid Kostovskej. *Etnologické rozpravy*, 29(2), 121-122.

27. marca 2022 oslávila životné jubileum PhDr. Ingrid Kostovská – dlhoročná odborná pracovníčka Národopisného ústavu / Ústavu etnológie SAV / Ústavu etnológie a sociálnej antropológie, korektorka a aktívna členka Národopisnej spoločnosti Slovenska.

Keď som si chcela pripomenúť, čo som napísala o kolegyni Ingrid Kostovskej, pri jej okrúhlym jubileu, márne som môj príspevok hľadala v číslach Slovenského národopisu v roku 2012, našla som ho však v čísle 1/2002, keď oslavovala päťdesiatku. Túto informáciu uvádzam na úvod, aby som čitateľov upozornila na to, čo už v minulosti bolo napísané, a teda netreba všetko opakovať, ale aj preto, že ma prekvapilo, keď namiesto údajných 10 rokov od vzniku tohto príspevku ubehlo už dvadsať. Základnou zmenou, ktorá od tých čias nastala, je, že dlhoročná pracovníčka oddelenia dokumentácie medzičasom odišla do dôchodku.

PhDr. Ingrid Kostovská v ústave pôsobila od roku 1973, keď nastúpila na svoje jediné životné pracovisko ešte v pozícii externej študentky národopisu a svoje pôsobenie na ňom ukončila po 44 rokoch v roku 2017. V dnešnom dynamickom svete je už len toto pozoruhodný fakt. Za tie vyše štyri desaťročia sa Ingrid stala „pamäťovou jednotkou“ archívov a dokumentácie ústavu, spoľahlivou informátorkou, čo kde hľadať a na jej „odpojenie“ sa bolo potrebné v inštitúcii primerane pripraviť. V závere spomenutého príspevku som sa zamýšľala práve nad touto katastrofickou víziou. Ingrid Kostovská však vždy bola systematická, navyše primerane technicky zručná, takže generačnú výmenu na tomto poli sa v rámci možností podarilo zabezpečiť tak, že prebehla bez väčších turbulencií. Druhé desaťročie 21. storočia celkove pre ústav znamenalo ukončenie aktívneho pracovného

pôsobenia silnej skupiny seniorov a pod taktovkou riaditeľky T. Zachar Podolinskej zároveň nástup a profesionálny rozbeh podobne početne silnej skupiny tridsiatnikov. Intenzívne zmeny nastali aj v nárokoch na charakter výsledkov vedeckej práce, ktorá sa čoraz väčšími približuje internacionálnym kritériám. Po desaťročia zbierané a dokumentované údaje o spôsobe života v 20. storočí sa na jednej strane stali prechodne menej vyhľadávanými, na druhej strane dôsledky globalizácie, ale aj konvencie o ochrane nehmotného kultúrneho dedičstva medzi Slovenskom a UNESCO spôsobili, že hodnota vedeckých archívov – textových aj obrazových –, ktoré Ingrid Kostovská roky spravovala, každým rokom stúpa na hodnotu. Ingrid bola s týmito zmenami priamo konfrontovaná, kriticky pristupovala k zníženému záujmu o existujúce fondy, k odsúvaniu tvorby informačných systémov na okraj odborných činností a myslím, že podobne ako viacerí jej dlhoroční súputníci z ústavu odchod do dôchodku prijala s určitou úľavou. Napokon, už vtedy bola aktívnou starou matkou vnúčika Šimonka, ktorého opaterou si túto životnú rolu nielen užíva, ale pomáha aj svojmu synovi, ktorý sa môže voľnejšie venovať profesii architekta. Architektonické kruhy totiž rámcovali jej život od mladosti, keďže sa tejto profesii venovali jej najbližší a logicky aj priatelia a známi, na ktorých bola cez nich viazaná. Voľný čas môže intenzívnejšie využívať aj na chalupe na Záhorí, ktorú si s manželom, architektom Dušanom Kostovským, roky „piplali“. Patrí totiž k tým ženám, ktoré chcú byť užitočné a nevedia sa nudiť.

Kontakt s ústavom však Ingrid Kostovská celkom neprerušila. Nielen preto, že občas sa na ňu obraciame s prosbou o rady súvisiace s inštitucionálnymi zbierkami či s hľadaním informácií, o ktorých vieme, že ich má spoľahlivo uložené v pamäti. Ingrid dosiaľ spolupracuje ako jazyková korektorka na príprave publikácií a ako zostavovateľka bibliografií. Vždy sa intenzívne zaujíma o novinky na pracovisku a mám dojem, že ju zakaždým poteší, že je preč z aktívneho pracovného života, do ktorého pribudli slová ako zvyšovanie výtlaku, percentily, kvartily, časopisy indexované a tie „menej hodnotné“, periodické, individuálne, výkonnostné a všakovaké iné hodnotenia, transformácia SAV a iné novinky, s ktorými sa staršia generácia pracovníkov SAV, pamätajúca aj iné časy, asi nikdy celkom nestotožní.

Milá Ingrid, za všetky naše kolegyne a našich kolegov Ti prajem do ďalších rokov veľa zdravia, radosti v kruhu blízkych, šťastné chvíľky s priateľkami, spokojný pohľad na kvetinové záhony, milé chvíľky s mačkami, ktoré sú po vnúchatách spravidla našou debatnou témou číslo dva. Úprimne Ti závidím, že už máš čas na tých a na to, čo máš rada a prajem Ti, nech Ti to takto vydrží čo najdlhšie. Tiež Ťa chcem ubezpečiť, že na dokumentačné fondy sme v ústave nezanevrelí, vieme čo im v dnešnej dobe chýba, snažíme sa im saturovať potrebnú pozornosť. Ide to pomalšie, než by sme si priali, keďže práce na nich dosť závisia aj od financií a iných vonkajších okolností. V ústave však vieme, že archívne fondy sú naše rodinné striebro a postupná digitalizácia smeruje k jeho sprístupneniu širšej verejnosti, kde je hlad po informáciách, ktoré uchovávame. A vieme aj to, aký nezastupiteľný podiel máš na ich systémovej udržateľnosti. Verím, že budeš aj naďalej spolupracovať na mnohých našich publikáciách, na ktorých Ťa práca bude baviť, lebo pri takých je predpoklad, že zaujmú aj širší okruh čitateľov. Teším sa na stretnutia, kde sa vyrečníme, čo je nové, a na Tvoje triezve hodnotenie diania, ktorému nikdy nechýbala empatia a humorný nadhľad.

Naša milá Ingrid: Mnoga ljeta živijo!